

HET KEITJE

15 juni 2025

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

facebook: [St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Maandag is er om 8.30 uur Kerkwerken

Woensdagmorgen is er om 9.15 uur een eucharistieviering in de ontmoetingsruimte en vervolgens om 10 uur koffiedrinken en in de kerk aan het Noordeinde.

Soms is er niet zo veel te schrijven.

Ik heb een mapje met verhalen die een glimlach op kunnen leveren of even stof tot nadenken geven.

Matthé Bruijns

Een verhaal van Bertus Aafjes (1914-1993) bekend van zijn Voetreis naar Rome.

Onder Heerlen, op de Schrieversheide, stond in vroeger dagen een berucht kaarthuis. Er werd daar om grof geld gespeeld, en niet zelden verspeelde iemand er zijn hele vermogen met de kaarten.

Dat overkwam ook op zekere avond een Heerlenaar. Toen het tot hem doordrong, dat hij alles kwijt was, verliet hij radeloos het kaarthuis.

'Alles is naar de duivel,' riep hij terwijl hij over de landweg naar het dorp Heerlen strompelde.

Plotseling liep er een keurige heer naast hem. 'Zo vroeg al naar huis?' vroeg hij beminnelijk.

'Alles is naar de duvel toe! Alles is naar de duvel toe!' mompelde de ongelukkige Heerlenaar.

'Misschien nog niet alles,' antwoordde de keurige heer.

'Ik denk dat er nog wel een mouw aan te passen is. Als ik u eens wat goudstukken leende voor een jaar.'

'En als ik ook die goudstukken verspeel?' vroeg de Heerlenaar.

'Wel,' zei de heer luchtig, 'dan geeft gij mij uw ziel.'

Maar zit daar voorlopig maar niet al te zeer over in.

Een vat vol goudstukken verspeelt gij maar niet zo.

Ge zult zien, de kansen zullen keren, over een jaar bezit je een aantal vaten goudstukken en dan kun je mij dat ene vat gemakkelijk terug geven.'

Zo sprak de keurige heer.

Hij wist maar al te goed dat spelers op den duur altijd verliezen, omdat zij nimmer tijdig kunnen ophouden met het spel.

'Goed,' zei de Heerlenaar, 'akkoord.'

'Prachtig,' zei de keurige heer en meteen stond daar een vat tot aan de rand gevuld met goudstukken.

'Kijk nu goed,' zei de heer, 'over een jaar moet ik dit vat terug hebben, precies zoals het nu is: tot de rand gevuld met goud.'

Anders neem ik uw ziel in bezit. Begrepen?'

De Heerlenaar had het begrepen.

Van pure vreugde wreef de heer zich in de handen en zei, zeker van zijn zaak:

'Kom, ik zal er nog een paar scheppen op doen.'

En hij schepte zoveel goudstukken op het vat tot het goud hoog over de rand uit torende.

'En over een jaar moet jij het vat terug hebben, precies tot de rand gevuld?' vroeg de Heerlenaar nog eens.

'Wel,' zei de Heerlenaar lachend terwijl hij al het goud, dat boven de rand uit torende naar zich toe haalde,

'neem het vat dan maar meteen terug, nu is het nog vol tot de rand.'

En hij vulde met het overige goud al zijn zakken tot hij krom stond onder het gewicht als een oude appelboom.

Onze Heerlenaar — je ziet het — was de duivel te slim af.

Er zijn natuurlijk in die dagen nog slimmere Heerlenaren geweest.

Zij, die in het geheel niet kaartten om geld...